

[Wilhelm]

Socialdemokratiet kan ikke få sin centrale fond ved overskudsdelingen, men socialdemokratiet har god grund til at sige: skidt med det, for vi har fået den centrale fond ved Lønmodtagernes Dyrtdsfond, og det er en start, og vi skal nok i løbet af et par år vise, at denne fond er aldeles uundværlig for et kapitalistisk samfund. I løbet af få år vil hr. Ellemann-Jensen og hr. Poul Schlüter osv. med glæde stemme for en udvidelse af de beløb, for de er i virkeligheden olie på kapitalismens maskineri. Det har socialdemokratiet nogle år til at vise med den centrale fond, der ligger i Lønmodtagernes Dyrtdsfond, og som de radikale ikke har sagt nej til at stemme for, vel at mærke. Men de kan ikke få det ved overskudsdelingen, og den kan de så droppe, og det gør egentlig ikke så meget, set fra deres synspunkt.

Så er det spørgsmålet, om man kan holde sig til virksomhedsfondene, og dér er der nok nogle, der har kvababbelse over, at en virksomhed skal være pligtig til at tage lønmodtagerkapital ind i sin ansvarlige aktiekapital. Tysk kapital og engelsk kapital og sort og grå kapital, det rager ikke så vidt, men lønmodtagerkapital, det er jo skrækeligt – ikke sandt? Den skal være obligatorisk, så vidt man kan se. Så er man nødt til at finde en anden ordning på det, og det kunne jo ende med, at et eller andet smart borgerligt parti sagde: lad dem så vælge mellem virksomhedsfonden og udbetaling af de 10 pct. i en bonusordning. Det ville være fuldstændig umuligt for socialdemokratiet at modstå en sådan idé, som deres egne vælgere under denne indkomstpolitik ser hellere end noget som helst andet, hvis man endelig skal have den såkaldte overskudsdeling.

Jeg nævner det her, fordi jeg vil advare imod det. Jeg mener, at den form for overskudsdeling er det aller-, allerfarligste netop set ud fra synspunktet: fællesakkorden, som vil blive brugt til at presse de gamle og de nedslidte ud på efterløn, eller hvad de nu skal. I den henseende er den form den allerfarligste. Så vidt jeg kan se, ligger den snublen nær i dette mismask, der nu skal laves mellem socialdemokratiet, radikale, kristelige og CD.

Chr. Christensen (KrF):

Det er virkelig en overraskelse og en meget interessant iagttagelse at opleve, at vi af hr. Wilhelm bliver kostet ind til at skulle være med til at lave noget makværk sammen med andre partier.

Jeg vil gerne sige til hr. Wilhelm, at kristeligt folkeparti er et lille parti, men vi er garanteret ikke et skræmt parti. Derfor skal hr. Wilhelm ikke tro, at vores stillingtagen herinde sker på baggrund af vores størrelse eller på baggrund af galluptal, den sker ud fra vores grundholdning. Det har den altid gjort, og det vil den fortsat gøre.

Statsministerens bemærkninger om landbrugets situation må vel desværre betragtes som en klar afvisning af at trække lovforslaget om en særbeskatning af landbruget ud af den samlede pakke. Statsministerens afvisning bliver begrundet med, at alle skulle være med til at bære byrden på lige fod. Jeg er enig i, at landbruget må bære byrden sammen med andre grupper i samfundet, men som jeg sagde i mit første indlæg, så rammer særbeskatningen landbruget på et tidspunkt, hvor den gennemsnitlige indtægt placerer erhvervet i lavtlønsområdet. Landmandens erhvervsindtægt er i sidste regnskabsår faldet med 10.000 kr., fordi EF-priserne de sidste par år næsten ikke er steget, hvorimod omkostningerne i Danmark fortsat er steget.

Landmandens samlede årlige erhvervsindkomst var i 1978-79 helt nede omkring 54.000 kr., sammenlignet med industriarbejdernes, der samme år var kommet over 90.000 kr. Landmændene er dermed placeret i lavtlønsområdet, og i betragtning af dette erhvervs store betydning for valutaindtjeningen og for beskæftigelsen må vi bede statsministeren endnu en gang overveje gennemførelsen af den foreslåede særbeskatning.

Statsministeren kom med en bemærkning, som jeg har hæftet mig meget ved, og det var, at disse lovforslag nu er lagt frem til debat, til forhandling. Jeg spurgte i mit første indlæg, om vi skulle opfatte pakken på en sådan måde, at der ikke kunne trækkes nogen lovforslag ud af den, for i så tilfælde kunne statsministeren tvinge os til at stemme imod hele pakken. Jeg fik ikke noget svar på det. Må jeg forstå statsministerens udtalelse om, at der er noget her, der kan forhandles om, sådan, at statsministeren stiltiende har accepteret, at netop denne store tidsel, obli-